

జిజ్ఞాసి డైరీలలోని

కన్నడమూలం:

ఎచ్.ఎస్.పార్వతి

అనువాదం: శర్మణి

☐ జడ్డీ:—

నా ఇళ్ళేళ్ల అనుభవంలోనూ ఎప్పుడూ ఇలాటి చిత్రమైన కేసు తటస్థపడినట్టు గుర్తులేదు. క్రిమినల్ కోర్టుకు వచ్చి నప్పటినుండి ఎక్కో ఖానీ కేసులు వచ్చాయి. విచిత్రమైనవి, భయంకరమైనవి, ఊహించటానికి కూడా వీలేనివి అవి. ఆ నేరస్తులూ అంతే. చిత్రవిచిత్రమైన వ్యభావాలు కలవారు. కేవలం డబ్బుకోసం ఎదుటివారి దొంతుకోసే వారిదగ్గరినూడి, ఖానీ చెయ్యాలన్న ఉద్దేశ్యంతోనే కొన్నేళ్లు అన్ని సమకూర్చుకొని ఆఖరికి తమ కోర్కె వెరవేర్చుకున్నవారిదాకా భిన్నమైన తరహాలవారున్నారు. ఒక పాపాన్ని దాచటానికోసం మరో పాపం చేసే వ్యభిచారిణిలు ఇష్టంలేని భర్తతో కాపురం చెయ్యలేక, విడివివేళ్లదారిలేక విద్రపోతున్న భర్త నెత్తిన బండరాయి వడేసి చంపిన వనితలూ, తమకు లేని భాగ్యాన్ని మరొకరు అనుభవించటాన్ని చూసి నసాంబలేక అనూయతో మదో మాకో పెట్టేవారు— ఇలా నానా రీతుల్లో చేసిన తప్పులను దాచలేక న్యాయదేవత ముందునుంచుని బలి పశువులై పోయారు వీరంతా.

మనిషి కోపానికి నశమైనప్పుడు ద్వేషానికి మనస్సులో తావిచ్చినప్పుడు వశవుకన్న సీసమైపోతాడన్నదానికి సాతులు వీరంతా. పైపైన ఎంతటి నిరవరాధులమన్న ముసుగు కప్పుకున్నా, వాళ్ల మొహాలమీద ముద్ర వేసినట్టు కనిపిస్తున్న క్రూరత్వపు చాయలు వీరు నేరస్తులని పట్టిస్తూండేవి. కొంచెం కూడా ఆనవాళ్లు లేకుండా నేరాలు చేసేవారు కొందరు. వీళ్లలో 'ఎంతమంది న్యాయదేవత ముప్పినుండి తప్పించుకొని నాగరిక నమాజంలో సభ్యులుగా చలామణి అవుతున్నారో మరి! లేక, ఎవరికొకరు? మనసులో ద్వేషమూ క్రోధమూ నాట్యం చేస్తున్నప్పుడు, అవి వివేకాన్ని మరచి స్వత్యం చేసేటప్పుడు, పిరికితనాన్ని వెనక్కి నెట్టి వేసి ధైర్యాన్ని పుంజుకున్నప్పుడు తాను ద్వేషిస్తున్న మనిషి ఎదుటపడితే సతి వాడనా అతన్ని స్వాహా చెయ్యటానికి సిద్ధపడవచ్చు తలలాగే, ఇంకొకడనా బ్రత కాలన్న ఉదారతకన్న చట్టానికి భయపడే మనలో చాలామంది 'మంచి' వారుగా ఉంటున్నారేమో!

కాని ఈ సారి నేరస్తుల స్థానంలో

నుంచుంది ఓ స్త్రీ... అందమైన సుశీతలు
 రాచైన యువతి విరివిన కమల పుష్పంలో
 నైనా కళంకపు చాయలను గుర్తించవచ్చు
 నేమోగానీ, ఆమె మొహంలో అనుమానా
 స్పదమైన భావం కించిత్తూ కానరావటం
 లేదు. మాడగానే ఓ విధమైన గౌరవ
 భావాన్ని కల్పించే ఆ తరుణి ఇంతటి
 దారుణ కృత్యాన్ని చేసి ఉండవచ్చున్న
 ఊహను మనస్సులోకి రానివ్వటానికి కూడా
 నేనంగీకరించలేక పోయాను. ఆమెను
 బోనులో నిలబెట్టిన పోలీసుల మీదే
 కోపం రాసాగింది.

ఆ కేసు వివరాల్ని. ఖాని చెయ్యబడిన
 వ్యక్తి ఆ పూర్ణాని ఓ సంగీతకారుడు.
 పేరు భాస్కరయ్య. సంగీత పాఠాలు చెప్ప
 కుని బ్రతికే సామాన్య ఆతనుకు చెందిన
 వ్యక్తి. కళాకారుడవటానికన్నా సంగీతం
 మేష్టాిరుగానే పిలువబడతూ రోజులు గడుపు
 తున్న వ్యక్తి మాట్లాడిన పేద వ్యక్తిత్వం
 ఉప్పువాడుగా కనిపించడు కొన్ని రోజుల
 క్రిందట అతను ఆస్పత్రిలో చనిపోయాడు
 ఏష సేవనలల్ల చూడడాని డాక్టర్లు
 అభిప్రాయపడ్డారు చనిపోయే ముందు అతను
 చెప్పిన ఒక్కమాట కల్ల ఆమె ఇప్పుడు
 నేనుకూల స్థానంలో నిలవడాల్సి వచ్చింది
 ఆమె ఆ పూర్ణా ఆగర్భ శ్రమింతులైన
 కె ఎన్ బాలకృష్ణ గారి ధర్మపత్ని ఆమె
 పేరు కమలా... ఆమెకు సంగీతం వేళ్ళ
 వాడే మాస్టారు రోజూ వాల్లంటికి వెళ్లి
 వసూండేవాడు ఆ రోజూ కూడా వెళ్లి
 కాఫీ వలసరం సేవించి వచ్చాడు ఇంటికి
 వచ్చిన కాస్ట్యూమ్ల పేట్ల గా కడపు నొప్పి
 వచ్చింది ఇంటోల్లాళ్ళు భయపడి ఆస్పత్రికి
 తీసికెళ్లారు. క్షణ, క్షణానికి నొప్పి ఎక్కువ
 కాసాగింది ఏ మందూ, ఇంజక్షన్లు అతని
 నొప్పిని తగ్గించలేక పోయింది. డాక్టర్ని
 చూసి రోగి అరిచాడు.

'దీనివల్ల లాభంలేదు డాక్టర్ ఆ పిశాచి
 వాకు విషం పెట్టింది. ఆ విషం సాయ్య
 ముడివ్వండి. ఆ పాపి నన్ను చూపేసింది...'
 'ఎవరు? ఎవరు?'
 'అదే కుమారు... కుముదా...'
 సంగీతకారుడు చనిపోయాడు పోస్టు
 మార్టం చేసి చూపించాడు అతని మాట
 లోని నిజం బయటపడింది. చనిపోయే
 వసుయంలో ఎవరూ అబద్ధాలు చెప్పరన్న

విశ్వాసం వల్ల అతని మాటకు ఎక్కడలేని
 విలువా వచ్చిపడింది. కుముద అపరాధిని
 అనిపించుకుంది. పెద్దింటి కోడలు జైలలో
 ఉండటమా? వెంటనే భర్త జామీనిచ్చి
 ఆమెను విడిపించాడు. నీళ్ళలా డబ్బు ఖర్చు
 పెట్టటానికి తయారయ్యాడు. రెక్కలేనంత
 ముడి సొబలను పిలిపించాడు.

ఇట్లో సనివారంతా సాక్ష్యం చెప్పారు.
 ఎవరెంత చెప్పినా న్యాయపు త్రాసు
 పోలీసువాళ్ళ వేపే మొగుతోంది ఇక ఆమె!
 ఈ గొడవలల్ల ఆమె మొహం కాస్త వాడి
 నట్టున్నా, భావరోహితమైన శిలా మూర్తిలా
 విశ్వలంగా అగుపిస్తోంది ఏ ప్రశ్న అడిగినా
 'ఊ ఊహా' అనటం తప్పితే మరోమాట
 రావటం లేదు ఏ నిర్ణయానికి రాలేక నా
 మనస్సు అస్వస్థమైంది.

అఖి రోజున ఆమెనుండి ఓ అర్జీ
 వచ్చింది - రహస్యంగా తన కేసు విచారించా
 లని. విచారణ జరిగే సమయంలో తన భర్త
 కూడా అక్కడుండరాదని కోరుకుంది
 క్రిమినల్ కేసుల్లో ఇలాటి వాటిని అనుభు
 తించటం కష్టసాధ్యమనూ, అందరి
 ఎదుట ఆమె ఏమీ చెప్పదన్న నిర్ణయానికి
 రావటం వల్ల ఆమె కోరికను అనుమతించి
 చాను నిర్ణయించిన రోజున మితవరీవారం
 ఎదుట విచారణ సారంభమయింది

లాయరు ప్రశ్న అడగటానికి ముందే
 ఆమె చెప్పింది

'నేనతని చంపాను. కేసు నేరస్థు
 లాలిని' అని.

వెయ్యి పిడుగులు పడిన చప్పుడొకసారి
 వినిపించినట్లుయింది నాకు మరు క్షణం
 నాకనిపించింది ఇందులో ఏదో రహస్య
 ముండాలి - ఈమె తన భర్తనో మరెవరో
 ఆత్మీయులనో కాపాడటానికి నాటకమాడు
 తోంది నాకివన్ని అనుభవమే కదా.

నేడిగాను. 'కారణం?'
 'కాణం చెప్పితిరాలా?'
 'కారణం లేకండా ఏ పనీ జరగదు.
 ఆవరాధం నిశ్చయించాలంటే కారణాలకే
 ఎక్కువ ప్రాధాన్యత నివ్వబుంటుంది.'
 'చెప్పండి'

'ఆమె తన కథ చెప్పసాగింది భావో
 ద్వేగంతోకాక, నిర్వికారంగా వేరే ఎవరో
 కథ చెప్పుతున్నట్టు శాతస్వరంతో చెప్ప
 సాగింది. బహుశ-అప్పుడమె నిండా ముని

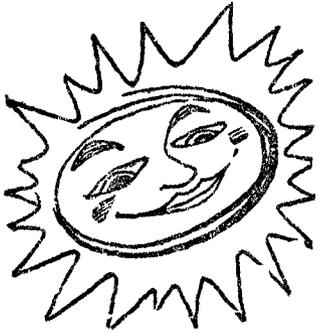
గిన వాడికి చలేమిటన్న మనస్తీతిలో వుండను
 కుంటా.

కుముదా: -

అవును నేను నేరస్థురాలిని. హంతకు
 రాలిని. విషం పెట్టి అతన్ని చంపాను.
 ఎందుకంటే.. అప్పుడు నా ఎదుట ఉన్నద
 దొక్కపేదారి లేదా నేను ఆత్మహత్య
 చేసుకోవాలివచ్చేది. అతన్ని చంపటమే మంచి
 దనిపించింది వాకు. ఎందుకు?.. మళ్ళీ ఈ
 'ఎందుకు?' కు బదులు చెప్పాలివచ్చే, నా
 జీవితాన్నే మీముందు పెట్టాలి తప్పదు.

నేను సాధారణ మధ్యవర్గపు కటుం
 బంలో పుట్టాను మా నాన్న డబ్బు గల
 వారు కారు. కాని విద్యా పేను. కనుకనే
 అడ - మగ అప్ప భేదం లేకుండా పిల్ల
 లందరికీ వీలయినంతవరకు చదువు ఛైన్సిం
 చారు ఇక నా అందాన్ని గురించి చెప్పక్కర
 లేదనుకుంటాను ఈ నా రూపసంపదతోనే
 సామాన్య గృహస్థు కుమార్తె అయివుండి
 కూడా పూర్ణాని ఆగర్భ శ్రమింతుని
 వేపట్టే భాగ్యం కలిగింది. ఓ! ఆ రోజు
 సంగతి తలుచుకుంటే ఒళ్ళు పుల్కరిస్తుంది.
 తల్లి తండ్రుల కె త ఆనందం? నన్ను
 చూసి అనూయపడ వాళ్ళెంతమంది! నేనూ
 లోలోపలే సింగిపోయాను. మావారు వొట్టి
 శ్రమింతులే కాకుండా రూపసంతులవటం
 కూడా నా సంహోషానికి కారణమయింది.

ఎంతో సంభ్రమంతో అత్తవారింటో
 అడుగుపెట్టాను కాని కొన్నిరోజుల్లోనే నా
 కళ్ళకు కప్పింపార తొలగింది. ఆ ఇంటో
 నాకున్నది ఉత్సవమూర్తి స్థానమేనన్నది అతి
 త్వరలోనే రైసుకోగలిగాను. ఇష్టం పున్నా
 లేకపోయినా బొమ్మలాగా ముసాబియూ మా
 వారు తీసికెళ్లినచోటికలా వెళ్ళటం, పరి
 చయం చేసినవళ్ళతో కరకర్మ చేయటం,
 పెవవులవీరద నప్పు పులుముకోటం. ఇది
 పెళ్ళయిన కొత్తలో నాకున్న పని. ఇంటి
 కొచ్చాకా భర్తగారు నన్ను అత్తీయంగా
 మాటాడించలేదు. కొద్ది రోజుల్లో ఈ
 హడావిడి తగ్గింది. డబ్బుతో మా వాధికి
 బయటే కావల్సిన విలాస సామగ్రి అంతా
 ననుకూరుతుండడంవల్ల, నానుండి ఆయన
 కొక్కగా కోరుకోవచ్చుదేమీ ఉండేది
 కాదు. మొత్తంవీరద ఇట్లో నాకు కు
 కొత్త యజమాన రాలు దొరికినట్టువుండే
 కాని నాకు జీవిత సహచరుడు లభించలేదు.

వేసవి
కాలములో
చర్మ

భాధలను పొందకుండుటకు

సర్పర్

టాయిలెట్ సోపు

మెరిమలు, చమట పొక్కులు,
వ్యర్థమైన యితర చర్మ భాద
లను పోగొడి సుఖము నిచ్చును

BENGAL CHEMICAL
CALCUTTA BOMBAY KANPUR

ఫోలింగ్ 50 షాట్ పిస్టల్

శ్రీ వెన్స్ అక్కరలేదు అమెరికన్ మోడల్ దొంగలు,
క్రూరమృగముల నుండి రక్షించుకోండి. ఉల్కాన
వ్రేయకాలు, మాత్రలు, సాటకంక వ్రాసిన నది
ఆటోమేటిక్ 50 షాట్ల
నిర్మాణములను తేలికైనవి.
ఇందు నుండి వెలువడ
నివ్వ రవ్వల మిమ్మును
కాపాడును. ధర 50

షాట్ల నెం 33 కు 13/50. ఇన్ మోడల్ నెం
99 కు. 15/50 వి.వి.వి. కార్ట్రీజు కు. 2/50.
రెడన్ కేస్ కు 7/- అనన్య షాట్ల 100 కు కు 5/-
GEM ARTS (WAPM 15)
P. Box 1325, Delhi 6

జుజ్జిగారి డైరీలోంచి

ఒకే ఇంటా ఉన్నా ఇద్దరం అవరిచితుల్లాగే
గడిపేవాళ్ళం. దాంవత్తూ జీవితం గురించి
నేను కన్న కలలన్ని వగటికలలే అయ్యాయి.

రోజులు నిస్సారంగా అతి బరువుగా
గడిచేసి. మా వుట్టింటలో ఇలాంటి ఇస్వ
ర్యమూ, ఆడంబరమూ లేకపోయినా మమత,
వాత్సల్యాలు కూడవ వుండేది కాదు ఏ
మాత్రం ఆత్మీయత లభించని ఈ ఇల్లు.
పృథాకంలా అనిపించసాగింది ఊపిరి పీల్చు
కోటమే కష్టమనిపించి, ఆ పరిస్థితి
భరించలేక ఓ రోజు ఎక్కడికో బయల్దేరు
తున్న మా వారిని ఆపాసు అయిన కోపం
తోనూ, అశ్చర్యంతోనూ నావేపు మాశారు.
నా మనసులో ఎన్నో భావాలు సాంగి
వచ్చాయి. వాటిని మాటల్లో చెప్పలేక
పోయాను అశ్రికి.

'వీరూ.. వెళ్లకండి' అన్నాను.

'ఏం?'

'నాకేం తోచబడలేదు.'

'బాగానే వుంది. నీకు తోచదని
రోజుల్లా నీ ముందు కూచోమంటావా?
ఏదైనా కళ్ళబ్బులో చేరు. నీనిమాకు వెళ్ళు.
స్నేహితులతో కలిసి కబుర్లు చెప్పకో-
అంటేగాని...'

'కాని...'

మరి గొంతుపెగల్లేదు నాకు.

'నీక్కావల్సింది డబ్బేగా తీసుకో' ఇష్ట
మొచ్చినట్టు ఇర్లు వెట్టుకో. ఏమైవా
చేయి నా విషయాల్లో మాత్రం కలగ
చేసుకోక.'

అంటూ చెక్ బుక్ నావేపు విసిరేసి
తిరిగి చూడకుండా వెళ్ళిపోయారు అన
మానంతో ఉడికిపోయాను. అనాథలా
క్రింద పడివున్న చెక్ బుక్ నన్ను వెక్కిరించి
నట్ట నిసింపింది. మొదటిసారిగా ఆయన
నట్ట నా మనసులో తిరస్కార భావం
భాగ్యతమయింది. అబ్బా! ఎంత ధిక్కారం?
డబ్బు, నగలు, వీరెలలో ఏ స్త్రీనైనా
లొంగడిసుకోవచ్చు ననుకుంటున్నారు ఏరు?
ఆడదానికి ఓ హృదయం ఉంది ఆ
హృదయం మొదట కోరుకునేది ప్రేమను
అన్న సంగతి గ్రహించలేని పశుప్రాయులు.
అయ్యో...నా తెలివి తెల్లారివట్టే ఉంది.

వాళ్ళకి హృదయముంటేగా మరొకరి
హృదయాన్ని గ్రహించటానికి...

ఆ రోజు మా వారివట్టు నా మనస్సులో
జనించిన జాగుప్పు, తిరస్కారాలు రోజూ
రోజుకీ ఎక్కువవ సాగినాయి. అడవి గాచిన
వెన్నెలలా నా జీవితాన్ని నాశనం చేసిన
ఆ య న వట్టు నా మనస్సులో
ద్యేషం, కసి ర గులుకొన్నాయి.
ఆయనమీద కసి తీర్చుకోవటం ఎలాగో తోచ
లేదు భర వొదిలేసి సగతంతంగా బ్రతక
గలిగే వైతన్యం నాకైతేదు. నేను వెళ్ళి
పోయినా మావారికి దానివల్ల ఏ సస్యమూ
లేదుకూడా. ఏం చెయ్యాలో తోచక మన
సులో చోటుచేసే కున్న ద్వేషమన్న సాము
పిల్లకు పాలపోసి వెంచసాగను ఎక్కువ
రోజులు అలాగే వదిలేసి ఆ విషంతో ననే
మాడిపోతానేమోనన్న భీతి నన్నవరించింది.

లోపల రాజకుటుంబు నిప్పును భరించ
లేక నేను అలల్లాడుతుంటే, దానికి తను
మాటిపోటి మాటలతో ఆజ్యంపోసి మరంత
ప్రజ్వలింపజేసేవారు మా అత్తగారు...
కొడుకువట్టు గుడ్డి ప్రేమతో మూసుకు
పోయిన ఆమె కళ్ళకు, అయనచేసే పనులు
కనిపించేవే కావు కనిపించినా అన్నిటికీ నేనే
కారణమని ఆమె దృఢాభిప్రాయం. నన్ను
చూసినప్పుడల్లా మాటలతో హింసించటం
అలవాటయిం కామెకు

"మొగుణి చేతిలో వెట్టుకోలేకపోయాకా,
ఇక ఎందుకూ అడది? అందమెందుకు
కాల్సినా? వెళ్ళయి ఇన్నాళ్ళయినా ఓపిల్లా
పాపా లేకపోయాక మగవాడు ఇంటివట్టున
ఎలా ఉంటాడు?"

ఆమె మాటల్లో నా మనస్సును ఒక్కటి
మాత్రం ఎక్కువగా ఆకర్షించసాగింది. అది
బిడ్డ...నాకో బాబు కలిగితే...నా బాబు. .
నానాడైన బాబు నాకుంటే...వాళ్ళ తిర
స్కారం...అనాధరణ అన్నిటిని మరచి బ్రత
కొచ్చు ఓ భగవంతుడా నాకోబిడ్డ నివ్వ
లేవా?...ఆ ఊహ ఎంతో అందంగా కన్పిం
చింది నాకు.

కాని ఈ దాంవత్తూ ఇలాగే కొనసాగితే
ఆ ఊహలు ఊహా...నే ఉండిపోక తప్పదు.
నా మాత్సల్యానికి గొడ్డలి వెట్టువెట్టిన
నా భర్తపట్ల మళ్ళీ ద్వేషం హృదయంలో
భగ్గుతుంది. ఆ రోజుల్లో నా మనసులో
రెండే ఆలోచనలు. ఒకటి కసి! రెండు

కాబు!

ఆ సమయంలో నా కంటికి సంగీతం మెస్తారు తాస్కరయ్య కనిపించాడు అప్పటికి కొన్ని నెలలుగా సంగీతం వేర్చుకుంటున్నాను నేను. బ్రతుకులోనే నిరాశచెందిన నాకు సంగీతంమీద పెద్ద ఆసక్తిమీరలేదు. కాని కాలక్రమేపానికదో వ్యాసకం అంతే ఆమెస్టా రికి కూడా నాకు పాఠం చెప్పటంలోకన్నా, వావేపు చూడటంలోనే ఎక్కువ ఆసక్తి ఉన్నట్టు కనిపించింది. సలు గురు పిల్లల తండ్రయినా స్త్రీ వ్యామోహం తగ్గి నట్టు లేదు. ఇక ఏ విధంగానూ తన కోర్కె నెరవేర్చుకోలేక కళ్ళలోనే తినేసేలా వావేపు చూస్తూ తృప్తిపడేవాడు. మొదట్లో ఆ చూపులు నాకు జగుప్సు కలిగించినా రాసురాసు అతన్ని గురించి ఆలోచించటం ప్రారంభించాను. నా తీరని రెండు సమస్యలకూ ఇతడినే ఎందుకు సాధనంగా వాడుకో కూడదనిపించింది. మొదట్లో ఆ ఆలోచననే నాకు అసహ్యపనిపించింది. కాని వాలో తుపాసురేపి కోర్కె, తల్లి కావాలన్న కాంక్ష, ఏవేకాన్ని జయించింది. అటూ ఇటూ చూడకుండా కళ్ళకు పట్టేలు కట్టుకునిపరిగెత్తే గుర్రంలాగా, నేతరవాలి శాంతి ఆలోచించకుండా, తనకోర్కె నెరవేర్చుకోవటంపే పరు గుతినంది నామనస్సు. తెలిసి తెలిసి గోటిలోదిగాను. నాకో సంతానం కలిగక అతనితో ఇంక ఏమీ సಂಬంధం పెట్టుకోనని ముందే మాట తీసుకున్నాను. అతను నా షరతులన్నిటికీ వప్పుకున్నాడు. అందమైన ఆడది చేతికి అందుతున్నప్పుడు లేనిపోని ఆలోచిస్తూ కూచునే అవివేకి కాడతను. పైగా నాతెలివ తక్కువను బాగానే ఉపయోగించుకున్నాడు.

ఊం... ఇంకా ఏం చెప్పను? నే నను కుప్పట్టుగా తల్లినయ్యాను. అందమైన ఆడపిల్లను కన్నాను. నా అదృష్టంకొద్ది పాప కంఠా నాపాలికేవచ్చింది. పాప ఆగమనంతో ఇంటిపాతాపరణమే మారిపోయింది. ముసలి అతగాఠికి నామీది ఎనలేని ఆదరాభిమానాలు ఏర్పడాయి. మావారు సన్నుతాగా చూడసాగారు. నా జీవితానికి ఏకపే అనుకున్న నాకు వెలుగు కనిపించసాగింది. కాని అది వెలుగుకాదు. ఇంటిని దహించే అగ్ని అన్న సంగతి త్వరలోనే తెలిసింది. అవిప్యా నేనేపెట్టాను. అది క్షణ, క్షణానికి

జడ్డిగారి డైరీలోంచి

వ్యాపీస్తూ పోతోంది. నా నిస్సహాయతను తాస్కరయ్య బాగానే ఉపయోగించుకున్నాడు. అప్పటికే నేను సంగీతం నేర్చుకోవటం మానేసాను. అయినా అతను మా ఇంటికి రావటం మానలేదు. అతను వచ్చినప్పుడల్లా అతను అడిగినంత డబ్బు ఇచ్చి, ఇచ్చి చాలా అయింది నాకు. కొన్ని నగలుకూడా ఇవ్వాలి వచ్చింది. ఏమైనా అతని ఆశకుమాత్రం అంతులేకుండా పోతూనే ఉంది. రాను, రాను, అతనినీడ — మాస్తూనే భయపడేలా తయారయింది నాపరిస్థితి. మనశ్శాంతి కరువయింది. ఏ నిమిషంలో అగ్ని భాండం బ్రదృలవుతుందోనన్న శంకతో విలవిల్లాడి పోసాగాను. భయం నీడలా నన్ను వెన్నుంటింది. నన్నుగురించి కాక నా పాపను గురించి నే నెక్కువ బెంగపడసాగాను. ఈ మనిషి ఇలా నన్ను కాల్చుకుపోస్తే, అతని బకాసురుడిపట్టు నింపలేక ఎప్పుడో ఓ రోజు నేను ఓడిపోవటం భయం. అప్పుడు రహస్యం బయట పెడతాడతను. తరువాత నేనూ, నా పాపా ... అనాధుల్లా బిక్షమెత్తుకు తినాలి... గాని బారి నుండి తప్పించుకోవటానికి మార్గం ఏమిటి? నా ఇన్ని బాధలకు కారణమైన అతడిని ఇహలోకం నుండి పంపించేస్తే! ఇప్పటికే ఒక

గురూ.. వెధవ డాక్టరు...
నిత్ర రాకుండా మాత్రలు
యిష్టనల్లి.. ఏటిబ్బాట్లో...
కాఫీ.. ఆం.. ఆం... ఆం..

నేరం చేసిన నేను దానికన్నా భయంకరమైన నేరాన్ని చేయటానికి తలపెట్టాను. ఓ తీమను చంపటానికూడా వెనుదీసే నా మృదు స్వభావం ఒక మనిషిని చంపటానికే సిద్ధపడింది.

తరవాత జరిగింది మీకు తెలిసినదే. నేనే నేరస్తురాలని. హంతకురాలని. పాత్రా కారణాన్ని కూడా మీ ముందుంచాను. డానూ యాచనచేసి బరతాలని లేదు నాకు. ఈ పాపిష్టి బ్రతుకుమీద వినుగేస్తుంది నాకు. ఒక నేరాన్ని కప్పిపుచ్చుకొనికే సరే నేరం చేస్తూ గడిపే ఈ బ్రతుకు చాలు. నాకు శిక్ష విధించండి ఉరిశిక్ష విధించండి. నన్ను ఈ నరకం నుండి రప్పించండి కాని ...నా పాప... ఏ పాపమూ ఎరగని నా పసి పాప... ఈ పాపిష్టి రాలి కడుపులో పుట్టిన నేరానికి శిక్ష విధించండి. నా పాపి మంచి వాతావరణంలో పెరగనియ్యండి. తనలాటి ఏవమ పరిస్థితిలో జన్మించిందో, తన తల్లి ఎంత హీనకృత్యాలు చేసింది అన్న సంగతి ఆ పసి మనసుకు తెలియ వివ్వకండి. ఇదొక్కటే నా ఆశి కోర్కె.

జడ్డి:—
అమెకు శిక్ష పడింది. ఇది అమె మొదటి నేరం కనుక ఐదేళ్ల కఠిన శిక్ష విధింపబడింది. కాని అమె జైలు నుండి బ్రతికి బయటపడుతుందన్న సమ్మకం నాకేం లేదు ఈ కేసు జరిగి ఎంతో కాలము నా అప్పాడప్పుడూ ఆ జ్ఞానకాలు నన్ను బాధిస్తూనే ఉంటాయి. కుముద మందరమైన మొహం నా కళ్ళముందు మెదులుతూనే ఉంటుంది. అమె చెప్పుకున్నట్టుగా అమె హంతకురాలు. అవరానినీ. దానికి న్యాయం దృష్టిలో తగిన శిక్ష అభించింది. కాని సుశీతురాలైన, నిర్మల స్వభావపు స్త్రీని అలాటి నిరకృత్యానికి ప్రేరేపించబడిన ఆ పరిస్థితికి పరివారమేమిటి? పెళ్ళాడిన భార్యను ప్రేమతో చూడని టాలక్సీష్ట నిరవరాధా? అతస్మిక్తి దాసురాలై తనను నమ్మిన ఆడదానిఅసహాయతను దురుపయోగం చేసుకున్న భాస్కరయ్య. ఇలాటి వ్యక్తులతో విండిన సంఘంలో కేవలం ఓ అపరాధికి శిక్ష విధించినంత మాత్రాన సమస్య పరిష్కారమవుతుందా? ఈ ప్రశ్నలన్నీ మార్పు నా మనసులో తరెత్తి నా బుద్ధిని సవలు చేసింది. చేస్తూనే ఉంది.